

VI

ФЕРДИНАНД И МАКЕДОНСКИЯТ ВЪПРОС

След като Фердинанд се раздели от Стамбула и чрез припознаването си от Русия и другите сили успя да консолидира своето и това на династията си положение на българския трон и след като в късо време успя да съсредоточи напълно в ръцете си ръководството, както на вътрешната, тъй и на външната политика на държавата, той пристъпи отначало бавно и предпазливо, по-сетне по-бързо и по-смело, към по-нататъшното осъществяване на своите планове. Всички ония събития, които ще започнат сега да се редят и които ще отбележат главните етапи на неговото царуване, за да свършат с пълен крах за него и с пълен разгром за държавата, ще се извършат на един общ фон, който ще придаде особен характер, както на неговата политика, тъй и на политиката на другите съседни държави, на политиката на балканските държави въобще. Този общ фон е македонският въпрос. Фердинанд си послужи с македонския въпрос и по-рано, за да плаши Русия и за да се добере до припознаването си от нея и от Европа. С него ще си служи той и сега и за неговото, уж, разрешение ще извърши онези престъпни безумия, които ще костват нему короната и пълното и окончателно компрометиране на неговата династия и на монархическата институция в България, а на последната нейната политическа самостоятелност